

Μνήμων

Τομ. 9, 1984

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΜΝΗΜΩΝ

ΤΟΜΟΣ ΕΝΑΤΟΣ

ΑΛΕΞ. ΚΙΤΡΟΦ: 'Η ελληνική παροικία στην Αίγυπτο και ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος ● Η. FLEISCHER — ΑΡ. ΣΤΕΡΓΕΛΑΗΣ (έπιμ.): 'Ημερολόγιο Φαίδωνα Μαηδόνη (24.6-10.9. 1944) ● LARS BÆRENTZEN: 'Η λαϊκή υποστήριξη του ΕΑΜ στο τέλος της Κατοχής ● Γ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ: Πολιτικές προοπτικές και δυνατότητες μετά την άπελευθέρωση ● Κ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: 'Εταιρεία 'Ελληνικής 'Ατμοπλοίας (1857-1869). 'Υποθέσεις έρευνας και προβληματική ● Γ. ΜΠΑΦΟΥΝΗΣ: Γάμοι στην 'Ερμούπολη (1845 - 1853). Δημογραφικά φαινόμενα μίας μοντέρνας πόλης του ελληνικού 19ου αιώνα ● Μ. ΧΡ. ΧΑΤΖΗΔΑΝΝΟΥ: «'Ο θάνατος του Δημοσθένους» του Ν. Σ. Πίκκολου και ο Γρηγόριος Παλαιολόγος ● Α. ΠΟΛΙΤΗΣ: 'Ο πεζός λόγος. Δύο μαρτυρίες για το 1945

BIBLIOΓΡΑΦΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ 1978

ΑΘΗΝΑ 1984

Η ΛΑΪΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΕΑΜ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

BAERENTZEN LARS

<http://dx.doi.org/10.12681/mnimon.266>

Copyright © 1984

To cite this article:

BAERENTZEN, L. (1984). Η ΛΑΪΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΕΑΜ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ. *Μνήμων*, 9, 157-173. doi:<http://dx.doi.org/10.12681/mnimon.266>

LARS BÆRENTZEN

Η ΛΑΪΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΕΑΜ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

Όταν τέλειωσε η κατοχή της Ελλάδας, τον Οκτώβριο του 1944, το Έθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο—ΕΑΜ—ήταν χωρίς αμφιβολία ή κυριότερη οργανωμένη πολιτική δύναμη στην Ελλάδα. Παρόλα αυτά η οργάνωση και η λειτουργία του ΕΑΜ δεν έχουν μελετηθεί αρκετά.¹

Σκοπεύω εδώ να μελετήσω μόνον ένα πρόβλημα στην ιστορία του ΕΑΜ, δηλαδή: πόση ήταν η λαϊκή υποστήριξη του ΕΑΜ στους μήνες άμέσως πριν και μετά την απελευθέρωση.

Οι οπαδοί και οι ηγέτες του ΕΑΜ αξίωσαν, σαν δικαίωμά τους, να έχουν σημαντική πολιτική εξουσία στην μεταπολεμική Ελλάδα. Η αξίωσή τους στηρίχθηκε στον ισχυρισμό ότι το ΕΑΜ, τον καιρό της απελευθέρωσης, είχε στο πλευρό του την τεράστια πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Οι αντίπαλοι του ΕΑΜ ισχυρίζονταν, απ' την άλλη μεριά, ότι η δεθθεν μεγάλη υποστήριξη δεν ήταν παρά μία εντύπωση δημιουργημένη με τρομοκρατία και έξυπνη προπαγάνδα.

Από την ίδια την φύση του ένα τέτοιο πρόβλημα δεν επιτρέπει μία συγκεκριμένη, θετική απάντηση. Πώς θα ήταν δυνατόν να μετρήσει κανείς την «κοινή γνώμη» σε συνθήκες κατοχής, όταν ένας άνθρωπος που εξέφραζε απρόσεκτα τις πολιτικές του απόψεις εύκολα θα πήγαινε σε φυλακή ή εκτέλεση.

Γι' αυτό το λόγο ο σκοπός της παρούσας μελέτης είναι περιορισμένος: να εκθέσει μερικά στοιχεία (από τα όποια αρκετά είναι γνωστά) και να συζητήσει τη σημασία τους. Κατά την γνώμη μου, τα στοιχεία αυτά δεν θα μᾶς δείξουν εάν το ΕΑΜ είχε ή όχι την πλειοψηφία στον ελληνικό λαό, αλλά μπορούν να φωτίσουν την οργάνωση του ΕΑΜ και την πολιτική κατάσταση της Ελλάδας του 1944.

---

* Επιθυμώ να ευχαριστήσω όσους με βοήθησαν στην εργασία αυτή: τον Λευτέρη Αποστόλου, που πρόσφατα χάσαμε, και τους Μανώλη Γλέζο, Κώστα Δεσποτόπουλο και Γιάννη Σχινᾶ. Φυσικά, όσα εδώ γράφονται εκφράζουν μόνον τις απόψεις του συγγραφέα.

1. Μία σημαντική εξαίρεση είναι: L.S. Stavrianos, "The Greek National Liberation Front (EAM): A Study in Resistance organization and administration", *Journal of Modern History*, XXIV (1952) 42 - 55.

Υπάρχουν τρία είδη πληροφοριῶν πού εἶναι σημαντικά γιά τὸ ζήτημα τοῦ πόσοι Ἕλληνες ὑποστήριζαν τὸ ΕΑΜ τὸ 1944 :

- α. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν πού ὀργάνωσε τὸ ΕΑΜ τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1944 γιά τὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιο πού συνήλθε στὶς Κορυσχάδες.
- β. Ἡ ἐπίσημη «ἀπογραφή» τῶν «ὀργανωμένων μελῶν» τοῦ ΕΑΜ πού ἔγινε μὲ ἀναφορὲς ἀπὸ τὶς ἐαμικὲς περιοχὲς στὴν Πανελλαδικὴ Σύσκεψη στὶς 1 καὶ 2 Σεπτέμβρη 1944.
- γ. Οἱ ἀναφορὲς τῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων παρατηρητῶν (ἐδῶ συμπεριλαμβάνονται οἱ ἀναφορὲς τῶν συμμάχων ἀξιωματικῶν πού δουλειὰ τους ἦταν νὰ μεταδίδουν πληροφορίες ἀπὸ τὴν κατεχόμενη Ἑλλάδα). Ἀπὸ ἱστοριογραφικὴ ἄποψη ἢ πιὸ εὐκόλη πηγὴ εἶναι οἱ ἀναφορὲς τῶν ξένων πού τώρα βρίσκονται στὰ στρατιωτικὰ καὶ διπλωματικὰ ἀρχεῖα τῆς Ἀγγλίας, τῶν ΗΠΑ καὶ τῆς Γερμανίας. Τὰ περισσότερα, ἐὰν ὄχι ὅλα, ἀπὸ τὰ ἔγγραφα τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου εἶναι τώρα προσιτὰ στοὺς ἱστορικούς.

Τὰ ἑλληνικὰ ἔγγραφα ἀποτελοῦν ἓνα πιὸ σοβαρὸ πρόβλημα. Οὔτε τὰ κρατικὰ οὔτε τὰ ἐαμικὰ εἶναι προσιτὰ. Ἐπιπλέον, ἡ μεταπολεμικὴ ἱστορία τῆς Ἑλλάδας δὲν ἔχει δημιουργήσει εὐνοϊκὲς συνθῆκες γιά μιὰ ἱστορικὴ ἔρευνα τοῦ ΕΑΜ. Στὸν ἐμφύλιο πόλεμο καὶ γι' πολλὰ χρόνια ὕστερα τὸ ἑλληνικὸ κράτος ταύτιζε σχεδὸν τὸ ΕΑΜ μὲ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα. Ὅποιος ἦταν γνωστὸς ἐαμίτης καταδιωκόταν, καὶ γι' αὐτὸ τὸ λόγο φαίνεται ὅτι πολὺ ἱστορικὸ ὕλικὸ ἔχει κρυφτεῖ καὶ παραμένει μυστικὸ ἐνῶ ἀκόμα περισσότερο ἔχει καταστραφεῖ.²

Μελετώντας τὴν ἱστορία τοῦ ΕΑΜ ἀπὸ μιὰ ἀπόσταση 40 χρόνων ὁ ἱστορικὸς προσπαθεῖ νὰ βρεῖ μιὰ πραγματικὴ κἀτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια. Σήμερα δὲν ἔχουμε ἀνάγκη νὰ ἀποφασίσουμε ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ ΕΑΜ — καὶ ἔτσι ἢ παρούσα μελέτη, παραδείγματος χάρι, δὲν ἀπασχολεῖται μὲ τὸ ζήτημα ἐὰν ἔπρεπε, ἢ ὄχι, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς νὰ ὑποστηρίξει τὸ ΕΑΜ : μελετᾶ πόσοι Ἕλληνες πραγματικὰ ὑποστήριζαν τὸ ΕΑΜ.

Ὅμως, μὲ ἓνα θέμα σὰν τὸ ΕΑΜ ἢ προσπάθεια τοῦ ἱστορικοῦ νὰ γράψει ἀμερόληπτη ἱστορία ἐγκυμονεῖ ὀρισμένους κινδύνους : Χρησιμο-

2. Στὸ βιβλίό του, *Ἀντίσταση καὶ ἀντιστασιακὸς τύπος στὴ Μεσσηνία*, Ἀθ. 1981, σ. 14, ὁ Γιάννης Σχινᾶς περιγράφει τὶς δύσκολες συνθῆκες καὶ δίνει ἓνα συγκεκριμένο παράδειγμα καταστροφῆς σημαντικοῦ ὕλικου : *Στὴ βιβλιοθήκη τῆς «Λαϊκῆς Σχολῆς» στὴν Καλαμάτα διετηρεῖτο πλήρως σειρὰ τῶν ἐφημερίδων «Ἐλεύθερη Μεσσηνία» καὶ «Λαϊκὴ Νίκη». [. . .] Τὸ 1967 μιὰ ἐπιτροπὴ ἀπὸ ἓναν ὑπάλληλο τῆς Νομαρχίας Μεσσηνίας, ἓναν ἀξιωματικὸ τοῦ στρατοῦ καὶ ἓναν τῆς Χωροφυλακῆς πῆγε καὶ κατέγραψε τὸ ἐπιλήψιμο κατὰ τὴ γνώμη τῆς ὕλικὸ τῆς βιβλιοθήκης. Μετὰ ἓνα μῆνα ἐπανῆλθε καὶ τὸ κατὰσχεσε. Ἀνάμεσά του καὶ τὶς ἐφημερίδες. Ὅταν μετὰ τὸ 1974 ζητήθηκε ἡ ἐπιστροφή τους ἀπάντησαν ὅτι τὸ προηγούμενο καθεστὼς «τὰ κατέστρεψε διὰ πυρᾶς».*

ποιώντας ἀντιλήψεις μεταγενέστερες, καὶ μὲ τὸ πλεονέκτημα ὅτι ἔχει πληροφορίες ποὺ δὲν τὶς εἶχε κανένας (ἔξω ἀπὸ ἓνα πολὺ στενὸ κύκλο) τὸ 1944, ὁ ἱστορικὸς εὐκολὰ θὰ γράψει γιὰ προβλήματα ποὺ τότε δὲν φαίνονταν σπουδαῖα, οὔτε ἴσως οὐσιώδη. Ἀκόμα χειρότερα: Μιὰ τέτοια ἱστορία μπορεῖ νὰ ξεχάσει ἢ νὰ ὑποτιμήσει ἄλλους παράγοντες ποὺ —παρόλο ποὺ σήμερα εἶναι δυσκολονόητοι— πραγματικὰ δέσποζαν στὶς πράξεις καὶ στὶς σκέψεις πολὺ περισσότερο ἀπὸ γεγονότα ποὺ τότε ἦτανε σχεδὸν ἄγνωστα.

Οἱ τελευταῖοι μῆνες τῆς Κατοχῆς ἦταν μιὰ ἐποχὴ πολέμου, ἐμφύλιου πολέμου, πείνας, βιοπάλης καὶ μίσους. Ἐπίσης, ἦταν περίοδος ποὺ εἶχε ὁ κόσμος ἐλπίδες γιὰ ἓνα καλύτερο μέλλον. Πιστεύω ὅτι γιὰ πάρα πολλοὺς Ἕλληνες —ἄγνωστούς— τὸ ΕΑΜ ἔδωσε κάποια ἐλπίδα γιὰ τὸ μέλλον. Γιὰ τέτοιους ἀνθρώπους τὰ λόγια ποὺ εἶπε ὁ Γιώργης Σιάντος, ὁ γραμματέας τοῦ ΚΚΕ, θὰ φαίνονταν νὰ εἶναι, κυριολεκτικὰ, ἡ ἀλήθεια: Ὁ Σιάντος εἶπε, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς τρίτης ἐπετείου τοῦ ΕΑΜ τὸ Σεπτέμβρη 1944, ὅτι «τὸ ΕΑΜ ἔσωσε τὴν ψυχὴ τοῦ Ἑθνικοῦ καὶ τοῦ ἔδωσε πίστη στὶς δυνάμεις του. [...] Τὸ μεγαλεῖο τοῦ τρίχρονου παλλαϊκοῦ πολέμου δὲν εἶναι κατώτερο ἀπ' τὴν ἐποποιΐα τοῦ 1821».³

Τὸ ΕΑΜ ἦταν φυσικὸ νὰ διεκδικήσει τὴ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ ἐαμικὴ ἡγεσία φυσικὰ δὲν ἀπασχολήθηκε μὲ τὴν ἀκριβῆ σημασία τῆς ἔκφρασης «μέλος». Ἀπὸ πολιτικὴ ἄποψη αὐτὸ θὰ ἦταν ἀδιάφορο. Δὲν εἶναι ὅμως λογικὸ νὰ ἐπαναλαμβάνουν οἱ ἱστορικοὶ τὸν ἰσχυρισμὸ ἢ τοὺς ἀριθμοὺς χωρὶς νὰ ἐξετάζουν τί σημαίνει πλειοψηφία σὲ συνθήκες κατοχῆς καὶ ἐὰν εἶναι δυνατόν νὰ ξέρει κανεὶς σὲ ποιὰ παράταξη ἀνήκει.

Οἱ ἐκλογές γιὰ τὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιο

Τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1944 τὸ ΕΑΜ ὀργάνωσε ἐκλογές σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα μὲ σκοπὸ νὰ ἐκλεχθοῦν οἱ ἀντιπρόσωποι γιὰ ἓνα Ἐθνικὸ Συμβούλιο. Ἦταν ἡ πρώτη εὐκαιρία ποὺ εἶχε ὁ ἐλληνικὸς λαὸς νὰ ἐκφράσει, μέσα στὴν κατοχή, τὶς πολιτικὲς του ἀπόψεις μὲ ψήφους, δηλαδὴ μὲ τρόπο καταμετρητό.

Ἡ προῖστορία τῶν ἐκλογῶν ἔχει ὡς ἐξῆς: Ὅταν τελείωσε ὁ ἐμφύλιος πόλεμος μεταξὺ τοῦ ΕΛΑΣ καὶ τοῦ ΕΔΕΣ, ἀρχῆς τοῦ 1944, ἦταν ἀδύνατο σ' αὐτοὺς νὰ φτάσουν σὲ μιὰ ἔνωση, στρατιωτικὴ ἢ πολιτικὴ, τῶν δυνάμεων τῆς ἀντίστασης. Ἡ λεγόμενη «Συμφωνία τῆς Πλάκας» (ποὺ ὑπογράφηκε στὶς 29 Φεβρουαρίου 1944) δὲν ἦταν παρά μιὰ ἀνακωχὴ, ποὺ δὲν ἔλυσε τὶς πολιτικὲς διενέξεις. Δέκα μέρες μετὰ ἀπὸ τὴν ὑπογραφή τῆς συμφωνίας, τὸ ΕΑΜ ἀνάγγειλε μονομερῶς τὴν ἴδρυση τῆς ΠΕΕΑ (Πολιτικὴ Ἐπιτροπὴ

3. Προκήρυξη γιὰ τὴν 3ῃ ἐπέτειο τοῦ ΕΑΜ. Ἐλεύθερη Ἑλλάδα, 27 Σεπτ. 1944, σὺν: ΚΚΕ, Ἐπίσημα Κείμενα, τ. 5, σ. 253.

Ἐθνικῆς Ἀπελευθέρωσης). Ἡ ΠΕΕΑ ἔμοιαζε πολὺ μὲ μιὰ κυβέρνησις τῆς Ἐλεύθερης Ἑλλάδας, καὶ ἔτσι ἦταν μιὰ φανερὴ ἀπειλὴ γιὰ τὴν ἐξόριστὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις στὸ Κάιρο.

Στὴν ἰδρυτικὴ τῆς πράξι, μὲ ἡμερομηνία 10 Μαρτίου 1944, ἡ ΠΕΕΑ ἀνακοίνωσε ὅτι θὰ συγκαλέσει Ἐθνικὸ Συμβούλιον :

Ἡ Ἐπιτροπὴ, πιστεύοντας πὼς ἡ δύναμὴ τῆς πηγάζει ἀπὸ τὸ λαὸ καὶ ἀπὸ τὸ λαὸ ἀντλοῦνται ὅλες οἱ ἐξουσίαι, θὰ συγκαλέσει στὸ πιὸ σύντομο χρονικὸ διάστημα Ἐθνικὸ συμβούλιον, πὸν θὰ ἀποτελεστεῖ ἀπὸ ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ ἐκλεγόμενους ἐλεύθερα. Ὅλες οἱ ἐνέργειαι τῆς Ἐπιτροπῆς, καθὼς καὶ ἡ ἴδια ἡ σύστασίς τῆς, θὰ τεθοῦν κάτω ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Ἐθνικοῦ συμβουλίου πὸν θὰνε καὶ μόνον ἀρμόδιον ν' ἀποφασίσαι γιὰ τὴν σύνθεσιν καὶ γιὰ τὸν πᾶρα πέρα τρόπο τῆς λειτουργίας καὶ τῆς δράσεως τῆς⁴.

Ἡ ἡγεσία τῆς ΠΕΕΑ φυσικὰ ἀναγνώριζε τὶς δυσκολίες πὸν θὰ παρουσίαζε ἡ διενέργεια τῶν ἐκλογῶν «ὄχι τόσο στίς ἐλεύθερες περιοχές, ὅσο στὰ τμήματα τῆς χώρας πὸν βρίσκονται ἀκόμη κάτω ἀπὸ ξενικὴ κατοχὴ», ὅπως ἔγραψε ὁ Γιώργης Σιάντος πὸν ἦταν γραμματέας τῶν ἐσωτερικῶν τῆς ΠΕΕΑ.⁵ Ἀνάθεσαν στὸν Κώστα Δεσποτόπουλο, τὸ νομικὸ σύμβουλον τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου τοῦ ΕΛΑΣ, νὰ συντάξει ἓνα σχέδιον ἀποφάσεως γιὰ τὶς ἐκλογές, σύμφωνα μὲ τὶς πραγματικὰς συνθήκας στὴν κατεχόμενὴ Ἑλλάδα.⁶

Οὐσιαστικὰ, ἡ Ἑλλάδα τὸ 1944 ἦταν σὰν δύο χωρὲς, καὶ τὸ σχέδιον πὸν δημοσιεύθηκε σὰν «Πράξι 6» τῆς ΠΕΕΑ, μὲ ἡμερομηνία 13 Μαρτίου, ἀναγνώρισε αὐτὴ τὴν κατάστασιν, καθορίζοντας δύο διαφορετικὰς μεθόδους:

Στίς ἐλεύθερες περιοχές ἐκλέγονται μὲ μυστικὴ, καθολικὴ καὶ μὲ ψηφοδέλτιον ψηφοφορία ἀντιπρόσωποι-ἐκλέκτορες ἀπὸ κάθε δῆμον ἢ κοινότητα πὸν συνέρχονται σὲ ἐπαρχιακὴ συνέλευσιν.

Οἱ ἀντιπρόσωποι-ἐκλέκτορες τῆς κάθε ἐπαρχίας ἔπρεπε, μετὰ, νὰ ἐκλέξουν ἓναν ἀντιπρόσωπον, ἀπὸ τοὺς ἴδιους, γιὰ τὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιον. Ἀντιθέτως, στίς κατεχόμενες περιοχές, ἡ ἐκλογὴ γίνεται ἀνάλογα μὲ τὶς δυνατότητες πὸν ὑπάρχουν σὲ κάθε τόπον. Δηλαδή, ἐὰν ἡ μυστικὴ ἐκλογὴ μὲ

4. ΠΕΕΑ, *Ἐπίσημα Κείμενα*, (ἀνατύπωση : Ἀθήνα «Μνήμη»), σ.6.

5. ΠΕΕΑ, *Ἐπίσημα Κείμενα*, σ. 9.

6. Σὲ συζήτησιν μὲ τὸν συγγραφέα στίς 26/2/1981 ὁ κ. Δεσποτόπουλος εἶπε τὰ ἑξῆς : «Ὅταν, στὸ βουνὸ ἀπάνω, μοῦ εἶπαν ὡς νομικὸς νὰ διατυπώσω ἓνα σχέδιον ἀποφάσεως γιὰ τὴν διενέργειαν τῶν ἐκλογῶν, τοὺς λέγω : «Μὰ, μὲ κοροϊδεύετε — πᾶς εἶναι δυνατὸν νὰ κάνουμε ἐκλογές ὑπὸ κατοχὴν ;» Ὅποτε μοῦ ἀπαντᾷ ὁ Μιλτιάδης Πορφυρογένης : «Ἐσὺ νομίζεις ὅτι σὲ φωνάξαμε νὰ κάνεις ἓνα σύνταγμα, ἓνα ἐκλογικὸν νόμον σὰν αὐτὸν πὸν εἶναι συνηθισμένον; ὄχι, θὰ κάνουμε ἐκλογές ἐπαναστατικὰς, σὰν εἴμαστε ὑπὸ κατοχὴν, καὶ θὰ τὶς κάνουμε μὲ ἓνα ἰδιαίτερον τρόπο. Δὲν θὰ φωνάξουμε τοὺς ἐκλογεῖς νὰ ἔλθουν στίς κάλπες, θὰ πᾶμε ἐμεῖς στὸ γραφεῖον τοῦ, καὶ θὰ τοὺς ποῦμε : αὐτοὶ εἶναι οἱ ὑποψήφιοι τῶν Ἀθηῶν γιὰ νὰ κάνουμε ἓνα Ἐθνικὸν συμβούλιον. Τοὺς θέλετε; Σῆς ἀρέσουν; ἐπογράφετε...».

ψηφοδέλτιο δὲν ἦταν δυνατὴ, τότε ἡ ἐκλογή γίνεται ἀπὸ συσκέψεις κατοίκων ἢ ἀντιπροσώπων τους.

Ἀνάμεσα στὶς ἀναφορὲς ποὺ ἔστειλε ὁ Ἀμερικανὸς ἀξιωματικὸς Κώστας Κουβαρᾶς⁷ στὸ Κάιρο ἀπὸ τὴν ἐαμοκρατούμενη Ἑλλάδα ὑπάρχει μιὰ λεπτομερὴς ἔκθεση γιὰ τὸν τρόπο διεξαγωγῆς καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν, ἀπὸ τὴν ὁποία θεωρῶ σκόπιμο νὰ παραθέσω ἐδῶ ἓνα ἀπόσπασμα σὲ μετάφραση ἀπὸ τὰ ἀγγλικά⁸.

1 Ἰουνίου 1944

ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΕΑΜ

Τὴν πρώτη μέρα ποὺ ἔφτασε ἡ ἀποστολὴ «Περικλῆς» στὴν Εὐβοία (30 Ἀπριλίου) ἔγιναν ἐκλογὲς στὴν Ἑλλάδα μὲ σκοπὸ νὰ ἐκλεχθεῖ ἓνα «Ἐθνικὸ Συμβούλιο» ποὺ θὰ ἔδινε λαϊκὴ ὑποστήριξη στὴν ΠΕΕΑ (Πολιτικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐθνικῆς Ἀπελευθέρωσης) ποὺ μόλις εἶχε σχηματισθεῖ.

Τὴν ἡμέρα αὐτὴ ψηφίστηκαν ἐκλέκτορες ἀπὸ τὶς διάφορες κοινότητες (ἀνάλογα μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν κατοίκων κάθε κοινότητας). Οἱ ἐκλέκτορες αὐτοὶ συνῆλθαν ἀργότερα καὶ ἐξέλεξαν τὸν «Ἐθνοσύμβουλο» τῆς κάθε ἐπαρχίας.

Ἡ ψηφοφορία ἦταν μυστικὴ. Ἄντρες καὶ γυναῖκες πάνω ἀπὸ 18 χρονῶν εἶχαν τὸ δικαίωμα νὰ ψηφίσουν. Γιὰ νὰ ἔχει κανεὶς — ἄντρας ἢ γυναίκα — τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλεχθεῖ ἐκλέκτορας, ἔπρεπε νὰ εἶναι 21 χρονῶν ἢ παραπάνω.

Οἱ στρατιῶτες ψήφισαν τοὺς δικούς τους ἐκλέκτορες χωριστά, ἀλλὰ οἱ ἐκλέκτορές τους ψήφισαν μαζί μὲ τοὺς πολιτικούς τὸν «Ἐθνοσύμβουλο» τῆς ἐπαρχίας ποὺ ἀνήκαν.

Ὁ γράφων ἦταν ἀτόπτης μάρτυρας τῶν ἐκλογῶν στὴν Εὐβοία καὶ μάζεψε πολλὲς σχετικὲς πληροφορίες σὲ 17 μέρες ταξίδι στὴν ἐλληνικὴ ὑπαιθρο. Οἱ περισσότερες πληροφορίες, ὅμως, προέρχονται ἀπὸ τὴν Εὐβοία, ὅπου ἡ ἀποστολὴ «Περικλῆς» παρέμεινε τὴν ἐβδομάδα ἀμέσως μετὰ τὶς ἐκλογές.

Ὅ,τι εἶδα καὶ ἄκουσα μὲ ἔπεισε πὼς οἱ ἐκλογὲς ἦταν μυστικὲς καὶ πὼς κανένας δὲν προσπάθησε νὰ καταναγκάσει κανένα νὰ ψηφίσει ἓναν ὀρισμένο ὑποψήφιο. Ὁ λαὸς (ἄντρες καὶ γυναῖκες) ἦλθε στὴν ἐκλογικὴ ἐπιτροπὴ, ποὺ ἔλεγχε τὰ ὀνόματά τους καὶ τοὺς ἔδινε ἓνα κομμάτι ἄσπρο χαρτὶ στὸ ὁποῖο ἔπρεπε νὰ γράφουν τὸ ὄνομα ἐνὸς ὑποψήφιου ἢ περισσότερων (ἀνάλογα μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν ἐκλεκτῶν ποὺ ἔπρεπε νὰ ἐκλέξει ἡ ἐπαρχία). Κανένας, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ψηφοφόρο, δὲν ἤξερε τὸ ὄνομα ποὺ ἔγραψε στὸ χαρτὶ. Ἐὰν ἦταν

7. Ὁ Κώστας Κουβαρᾶς δημοσίευσε τὸ 1976 μιὰ ἐπιλογή ἀπὸ τὶς ἀναφορὲς του, στὰ ἑλληνικά: ΟΣΣ μὲ τὴν Κεντρικὴ τοῦ ΕΑΜ, ἐκδ. «Εξάντας». Ἡ πλήρης συλλογὴ βρίσκεται στὸ ἀρχεῖο τῆς CIA.

8. Ἑλληνικὴ μετάφραση ὄλου τοῦ κειμένου βλ. στὴν «Ἐπιστημονικὴ Σκέψη», 3᾽ Σεπτ./Ὀκτ. 1981, σ. 80-82.

ἀγρόμαμος ὁ ψηφοφόρος, μπορούσε νὰ ρωτήσῃ ὅποιον ἤθελε νὰ γράφει στὸ χαρτὶ τὸ ὄνομα ποὺ θὰ ψήφισε. Πρῶτιστα πάρα πολλοὺς ἀνθρώπους γιὰ νὰ διαπιστώσω ἐὰν ἔγινε καταναγκασμὸς στὴν ψηφοφορία, καὶ εἶμαι ἐντελῶς ἰκανοποιημένος πὼς δὲν ὑπῆρχε.

Στὴν Ἀθήνα οἱ ἐκλογές ἔγιναν μὲ ἄλλο τρόπο. Ἡ πιὸ λεπτομερὴς περιγραφή ἔχει γίνει ἀπὸ τὸν Βασίλη Μπαρτζιώτα⁹:

Πρῶτα, οἱ ἐαμικὲς ὀργανώσεις διάλεξαν 20 ὑποψηφίους ποὺ τὰ ὀνόματά τους τυπώθηκαν σὲ ψηφοδέλτιο. Τὰ κριτήρια γιὰ τὴν ἐκλογή τῶν ὑποψηφίων δὲν εἶναι γνωστά. Τότε, ὅπως γράφει ὁ Μπαρτζιώτας, σχηματίστηκαν μερικὲς ἑκατοντάδες ἐκλογικὲς ἐπιτροπὲς ποὺ μὲ τὰ ψηφοδέλτια στὰ χέρια τους καὶ μὲ τὴν προστασία τοῦ ΕΛΑΣ τῆς Ἀθήνας, γύριζαν ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι, ἐξηγοῦσαν μὲ λίγα λόγια τὸ σκοπὸ τῶν ἐκλογῶν, ἄφηναν τόσα ψηφοδέλτια, ὅσος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐνήλικων (πάνω ἀπὸ 18 χρόνων) ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ ἔλεγαν ὅτι θὰ γυρίσουν, ὕστερα ἀπὸ τρεῖς μέρες ἢ τὸ πολὺ ὕστερα ἀπὸ μιὰ βδομάδα, γιὰ νὰ πάρουν τὰ ψηφοδέλτια.

Ἐπειτα, εἰδικὸς σύντροφος τῆς ἐπιτροπῆς ἔδινε ἐξηγήσεις γιὰ τὸν τρόπο ποὺ θὰ διεξαχθεῖ ἡ ψηφοφορία. Ὅτι τοὺς δίνεται μιὰ βδομάδα προθεσμία, γιὰ νὰ σκεφθοῦν. Ὅτι, ἂν συμφωνοῦν, μποροῦν νὰ ἐπιστρέψουν τὸ ψηφοδέλτιο μὲ τὸν ἀξίοντα ἀριθμὸ ποὺ ἔχει, ἂν δὲν συμφωνοῦν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ σχίσουν τὸ ψηφοδέλτιο. Ἄν δὲν συμφωνοῦν μόνο μὲ μερικὰ ὀνόματα, μποροῦν νὰ τὰ σβήσουν καὶ νὰ προσθέσουν ἄλλα.

Δηλαδή, οἱ ψηφοφόροι στὴν Ἀθήνα μπορούσαν :

- α) νὰ ψηφίσουν ΝΑΙ σὲ ὅλα τὰ ὀνόματα,
- β) νὰ ψηφίσουν ΝΑΙ μόνον σὲ ὀρισμένα ὀνόματα καὶ νὰ προσθέσουν ἄλλα, ἢ
- γ) νὰ ψηφίσουν ΟΧΙ, σχίζοντας τὸ ψηφοδέλτιο.

Ἐκλέχθηκαν 206 ἢ 207 ἔθνοσύμβουλοι. Ἀπ' αὐτοὺς οἱ 22 ἦταν μέλη τῆς Βουλῆς τοῦ 1936.

Παρόλο ποὺ εἶναι λίγα, πιστεύω πὼς τὰ στοιχεῖα ποὺ παρουσίασα ἐδῶ ἐπιτρέπουν μερικὰ συμπεράσματα : Ὁ Κουβαρᾶς ὑπογράμμισε στὴν ἐκθεσή του —καὶ δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ μὴ τὸ πιστέψουμε— ὅτι σὲ καμία περίπτωση δὲν διαπίστωσε τὴν χρησιμοποίησι βίας ἢ καταναγκασμοῦ στὴν διεξαγωγή τῶν ἐκλογῶν. Μὲ τὴν ἔννοια αὐτή, φαίνεται ὅτι ἦταν πράγματι ἐλεύθερες οἱ ἐκλογές. Εἶναι ὅμως σημαντικό, ὅτι σὲ πολλὰ μέρη παρουσιάστηκαν μόνον οἱ ὑποψήφιοι ποὺ εἶχε διαλέξει τὸ ΕΑΜ.

Δὲν ξέρουμε πόσοι ἄνθρωποι ψήφισαν : Ὁ ἀριθμὸς «1.800.000» ἀναφέρεται συχνὰ (π.χ. στὸ βιβλίο τοῦ Χατζῆ)¹⁰, ἀλλὰ εἶναι ὁ πιὸ ψηλὸς ὑπολογισμὸς τῆς ἐποχῆς. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἔθνοσυνέλευση ὁ Καραγιώργης

9. Ἐθνικὴ Ἀντίσταση καὶ Δεκέμβρης, Ἀθήνα 1979, σ. 229 - 231.

10. Ἡ νικηφόρα Ἐπανάστασι ποὺ χάθηκε, τ. II, Ἀθήνα 1979, σ. 349.

ἔγραψε στὴν Κομμουνιστικὴ Ἐπιθεώρηση ὅτι πάνω ἀπὸ ἐνάμισυ ἑκατομμύριο ἄντρες καὶ γυναῖκες πῆραν μέρος στὴν ἐκλογή¹¹. Πιὸ λεπτομερεῖς πληροφορίες βρίσκονται στὸ λόγο ποὺ ἔβγαλε ὁ Σιάντος, ὡς Γραμματέας τῶν Ἐσωτερικῶν, τὴν ἕβδομη μέρα τῆς ἐθνοσυνέλευσης¹²:

Μὲ τὰ στοιχεῖα ποὺ ἔχουμε συγκεντρώσει, οἱ μετρημένοι ψῆφοι εἶναι 1.025.000. Λείπουν τὰ 4/5 ἀπ' τὰ ἐκλογικὰ στοιχεῖα τῆς Πελοποννήσου, τὰ περισσότερα στοιχεῖα τῆς Μακεδονίας, ἀρκετὰ στοιχεῖα ἀπ' τὴ Θεσσαλία, τὴν Ἀττικοβοιωτία καὶ τὴν Ἡπειρο. Κατὰ τὶς βεβαιώσεις τῶν ἐθνοσυμβούλων τὸ λιγώτερο ψήφισαν 1.500.000 ὡς 1.800.000, χωρὶς νὰ λογαριάζουμε τὴν Κρήτη καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονία καὶ Θράκη. Πάρτε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι στίς κοινοβουλευτικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1936 καὶ προηγούμενα ψήφισαν γύρω ἀπὸ τὸ ἑκατομμύριο. Οἱ ἐκλογές μας εἶναι μαχητικὸ δημοψήφισμα ἐθνικῆς ἐνότητας, ἕνας συναγερομὸς ἀγῶνα, γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀπελευθέρωση καὶ τὴ λαοκρατία.

Ὁ Σιάντος ἐπίσης ἀνέφερε δύο παραδείγματα μὲ συγκεκριμένους ἀριθμοὺς ψήφων: ἀπὸ τὴ πόλη Σιάτιστα στὴν ἐλεύθερη Ἑλλάδα καὶ ἀπὸ τὰ Φάρσαλα στὴν κατεχόμενη περιοχὴ.

Ἴσως ψήφισαν 1.800.000 Ἕλληνες. Δὲν τὸ ξέρουμε. Αὐτὸ ποὺ ἔχει σημασία εἶναι ὅτι οἱ ἐκλογές ἦταν «εἰσπρακτικὲς» ἐκλογές. Δὲν ἦταν —καὶ φυσικὰ δὲν μποροῦσαν νὰ εἶναι— ἐκλογές ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ ΕΑΜ. Στίς συνθήκες ποὺ ἐπικρατοῦσαν τὸ ΕΑΜ θεωροῦσε κάθε ψῆφο σὰν μιὰ ἔκφραση ὑποστήριξης.

Μπορεῖ νὰ μὴν ὑπῆρχε βία ἢ καταναγκασμὸς στὴ διεξαγωγὴ τῆς ψηφοφορίας, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ξεχάσουμε ὅτι σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἢ οὐσιαστικὴ ἐπιλογὴ τοῦ ψηφοφόρου δὲν ἦταν μεταξὺ ὑποψηφίων, ἀλλὰ μεταξὺ τοῦ νὰ ψηφίσει ἢ τοῦ νὰ μὴ ψηφίσει, καὶ σ' αὐτὸ δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ ὑπάρχει μυστικότητα.

Ἡ διενέργεια ἐκλογῶν σὲ τόσο μεγάλῃ κλίμακα ἀπέδειξε ὅτι τὸ ΕΑΜ εἶχε τὴν ἱκανότητα νὰ κινητοποιήσει καὶ νὰ ἐλέγχει τοὺς Ἕλληνες, ὄχι μόνον στίς ἐλεύθερες περιοχές ἀλλὰ καὶ στίς κατεχόμενες.

Εἶναι λογικὸ νὰ παραβάσουμε τὶς «εἰσπρακτικὲς» ἐκλογές τοῦ 1944 μὲ τὶς «ἀντι-εαμικὲς» ἐκλογές τοῦ Μαρτίου 1946. Ἡ ἀπόφαση τοῦ ΚΚΕ νὰ μὴν πάρει μέρος στίς ἐκλογές τοῦ 1946 εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα κάθε ψῆφος νὰ θεωρηθεῖ σὰν ἔκφραση ὑποστήριξης γιὰ τὴν ἀντι-εαμικὴ παράταξη στὴν Ἑλλάδα. Ὅμως, δὲν πιστεύει κανεὶς εὐκόλα ὅτι οἱ ὄπαδοί τῆς ἀριστερᾶς, τὸ 1946, ἀποτελοῦσαν μόνον τὸ 9,3% — ὁ ἐπίσημος ὑπολογισμὸς τῶν ἀπεχόντων. Δύσκολα μπορεῖ ὁ ἱστορικὸς νὰ ἀποφασίσει ἐὰν οἱ ἐκλογές τοῦ

11. Κομ. Ἐπ., ἀρ. 26-27, Μάης-Ἰουνίου 1944 (στὴν ἀνατύπωση: τόμος II, σ. 791).

12. Στ' Ἀρματα, Στ' Ἀρματα, τ. III, 56.

1944 μπορούν με μεγαλύτερη πειστικότητα να διεκδικήσουν το δικαίωμα ότι εξέφραζαν τη γνήσια θέληση του λαού.

Ἡ ἑαμικὴ «ἀπογραφή» τοῦ Σεπτεμβρίου 1944

Τὴ μέρα ποὺ ὑπογράφηκε ἡ συμφωνία τῆς Βάρκιζας, 12 Φεβρουαρίου 1945, ὁ Γιώργης Σιάντος δήλωσε σὲ ξένους δημοσιογράφους ὅτι τὸ σύνολο τῶν μελῶν τοῦ ΕΑΜ σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα ἀνέρχεται σὲ 1.500.000.¹³

Ἡ δήλωση τοῦ Σιάντου θέτει δύο ἐρωτήματα : Τί ἀκριβῶς ἐννοοῦσε ὁ Σιάντος μὲ τὴν ἔκφραση «μέλη τοῦ ΕΑΜ» καί, δεύτερον, πῶς κατέληξε στὸ νούμερο 1.500.000 ;

Ἡ μόνη ἐπίσημη προσπάθεια νὰ μετρηθοῦν τὰ μέλη τοῦ ΕΑΜ ἔγινε στὶς ἀρχὲς Σεπτεμβρίου 1944. Συνήλθε στὴν Εὐρυτανία μιὰ πανελλαδικὴ σύσκεψη τοῦ ΕΑΜ μὲ κύριο στόχο νὰ συζητηθοῦν τὰ προβλήματα τῆς ἀπελευθέρωσης, ποὺ φαινόταν τότε πολὺ κοντινὴ.¹⁴ Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ συγκεντρώθηκαν στοιχεῖα γιὰ τὴν λαϊκὴ δύναμη τοῦ ΕΑΜ. Τὸ βιβλίον *Στ' Ἀρματα, Στ' Ἀρματα* δίνει τὴν ἐξῆς περιγραφὴ¹⁵ :

Στὶς 1 - 2 Σεπτεμβρίου, συνήλθε στὸ Νεοχώρι - Εὐρυτανίας, Πανελλαδικὴ Σύσκεψη τοῦ Ε.Α.Μ. Στὴ σύσκεψη, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Κ.Ε. τοῦ Ε.Α.Μ., ποὺ παραβρέθηκε ὀλόκληρη, πῆσαν μέρος ἀντιπρόσωποι ἀπὸ ὅλες τὶς περιοχὲς τῆς χώρας, ἐκτὸς τῆς Κρήτης. Στὴν πολυμελῆ ἀντιπροσωπεῖα τοῦ λαοῦ τῆς Ἀθήνας καὶ τοῦ Πειραιᾶ, ἐπιφυλάχθηκε θερμὴ ὑποδοχὴ. Ἡ συνολικὴ δύναμη τῶν ὀργανωμένων μελῶν τῶν ἐθνικοαπελευθερωτικῶν ὀργανώσεων (Ε.Α.Μ., Ε.Ε.Α.Μ. - Γ.Σ.Ε.Ε., Ε.Α. καὶ Ε.Π.Ο.Ν.), σύμφωνα μὲ τὰ ἐπίσημα στοιχεῖα, ποὺ δόθηκαν ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους στὴν πανελλαδικὴ αὐτὴ σύσκεψη, ἦταν τὸν Αὐγούστο τοῦ 1944 κατὰ περιοχὲς ἢ ἐξῆς :

Ἀθήνα — Πειραιᾶς	250.000
Πελοπόννησος	300.000
Μακεδονία (Κεντρ. - Δυτ.)	450.000
Θεσσαλία	280.000
Ἡπειρος	70.000
Στερεὰ - Εὐβοία	170.000
Σύνολο	<u>1.520.000</u>

Δὲν συμπεριλαμβάνονται τὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὶς ἐξῆς περιοχὲς : Ἀνατολικὴ Μακεδονία, Θράκη, Κρήτη, Κωνσταντινούπολη, Μυτιλήνη, Χίος καὶ ἄλλα νησιά, καθὼς καὶ τὴν Ἀττικὴν.

13. ΚΚΕ, *Ἐπίσημα Κείμενα*, τ. V, 352.

14. Ἡ ἀπόφαση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ποὺ ψηφίστηκε στὴ σύσκεψη εἶναι δημοσιευμένη στὰ *Ἐπίσημα Κείμενα*, τ. V, 463-66.

15. τ. II, σ. 111.

Ἄκριβῶς τὰ ἴδια νούμερα καὶ τὶς ἴδιες πληροφορίες ἀναφέρει καὶ ὁ πρῶν γραμματέας τοῦ ΕΑΜ, Θανάσης Χατζῆς¹⁶.

Μπορεῖ —ἴσως εἶναι καὶ πιθανὸν— νὰ ὑπάρχουν περισσότερα στοιχεῖα γύρω ἀπὸ τὴ σύσκεψη αὐτὴ σὲ κάποιο ἐαμικὸ ἀρχεῖο. Εἶναι ὅμως προφανὲς ὅτι ὁ Χατζῆς (ποὺ εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ μελετήσῃ τὸ ἀρχεῖο τοῦ ΚΚΕ) ἀναφέρει μόνον ὅ,τι βρῆκε στὸ βιβλίον *Στ' Ἄρματα, Στ' Ἄρματα*.

Ὁ πρῶν γραμματέας τῆς ΚΟΑ Βασίλης Μπαρτζιώτας δίνει κάπως διαφορετικὲς πληροφορίες στὸ βιβλίον του *Ἐθνικὴ Ἀντίσταση καὶ Δεκέμβρης*. Δὲν ἀναφέρει τὴν ἐαμικὴ σύσκεψη, ἀλλὰ γράφει πιὸ γενικὰ γιὰ τὴν δύναμη τοῦ ΕΑΜ στὸ δεῦτερο ἑξάμηνο τοῦ 1944. Ἀρχίζοντας μὲ τὸν ἰσχυρισμὸ ὅτι τὰ 1.500.000 μέλη, γιὰ τὰ ὁποῖα μιλοῦσε ὁ Σιάντος, ἀποτελοῦν μία ὑποτίμηση, συνεχίζει :

Ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ποὺ ἔχω καὶ μὲ βάση τὶς ὁργανώσεις Ἀθήνας - Πειραιᾶ, τῆς Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας-Θράκης τοῦ ΚΚΕ, ὅπου δούλεψα κατὰ διάφορους καιροὺς κομματικά, καὶ προσωπικά τὰ ἔλεγα, βγαίνει ὁ παρακάτω πίνακας γιὰ τὴν δύναμη τοῦ ΕΑΜ στὸ δεῦτερο ἑξάμηνο τοῦ 1944 :

1.— Ἀθήνα - Πειραιᾶς (περίχωρα Ἀττικῆς)	550.000
2.— Στερεὰ Ἑλλάδα	180.000
3.— Θεσσαλία	240.000
4.— Μακεδονία (Θεσ/νίκη, Κ. καὶ Δ. Μακεδονία)	450.000
5.— Ἀν. Μακεδονία — Θράκη	200.000
6.— Πελοπόννησος	250.000
8.— Κρήτη καὶ ἄλλα νησιὰ Αἰγαίου	150.000
Σύνολο	2.020.000

Ὁ Μπαρτζιώτας παραπέμπει σὲ δύο πηγές γιὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ στοιχεῖα ποὺ δίνει : Σὲ μία ἐκθεση τῆς Ἐπιτροπῆς Περιοχῆς Μακεδονίας τοῦ ΕΑΜ μὲ ἡμερομηνία 10 Αὐγούστου 1944, στὴν ὁποία γράφτηκε ὅτι *στὶς ἀρχὲς τοῦ 1944 τὰ ὁργανωμένα μέλη τοῦ ΕΑΜ στὴν Κεντρικὴ καὶ Δυτικὴ Μακεδονία ἀνεβαίνουν στὶς 450.000*¹⁷ καὶ στὸ βιβλίον τοῦ Λάζαρου Ἀρσενίου, *Ἡ Θεσσαλία στὴν Ἀντίσταση*, ὅπου ἀναφέρεται ὅτι τὸν Ἰούλιον 1944 τὰ μέλη τοῦ ΕΑΜ στὴν Θεσσαλία ἦταν 242.869.¹⁸

16. *Ἡ Νικηφόρα Ἐπανάσταση ποὺ χάθηκε*, τ. II, σ. 517.

17. Μπαρτζιώτας, σ. 159. Γράφει ὅτι ἡ ἐκθεση ὑπάρχει στὸ ἀρχεῖο τοῦ ΕΑΜ. Ἔχει δημοσιευθεῖ στὸ ΚΚΕ, *Ἐπίσημα Κείμενα*, V, 428-58. Ἡ φράση ποὺ ἀναφέρεται βρίσκεται στὴ σελίδα 446.

18. Ὁ Ἀρσενίου (τόμος II, σ. 280) στὸ βιβλίον του ἀναφέρει πολλὰ καὶ λεπτομερεῖς πληροφορίες. Σὰν πηγὴ ἀναφέρει μόνον τὴν «εἰσήγηση τοῦ Καραγιώργη, τὸ Μάιον τοῦ 1944».

Ἐάν παραβάλουμε τίς πληροφορίες τοῦ Μπαρτζιώτα μὲ τὰ στοιχεῖα ποὺ δόθηκαν στὴ πανελλαδική σύσκεψη τοῦ ΕΑΜ πρὸκύπτουν οἱ ἑξῆς διαφορές :

Στ' ἄρματα, Στ' ἄρματα Μπαρτζιώτα (= Χατζῆς)			
Σύνολο :	1.520.000	2.020.000	
περιοχές :		(σὺν Ἀττική :)	διαφορά :
Ἀθήνα - Πειραιᾶς	250.000	550.000	+ 300.000
Πελοπόννησος	300.000	250.000	% 50.000
Μακεδονία (Κεντ.- Δυτ.)	450.000	450.000	—
Θεσσαλία	280.000	240.000	% 40.000
Ἡπειρος	70.000	—	% 70.000
Στερεά - Εὐβοία	170.000	180.000	+ 10.000
Ἀν. Μακεδονία - Θράκη	—	200.000	+ 200.000
Κρήτη καὶ ἄλλα νησιὰ Αἰγαίου	—	150.000	+ 150.000

Τὸ σύνολο, δηλαδή, ποὺ δίνει ὁ Μπαρτζιώτα εἶναι ἀκριβῶς 500.000 πῶς μεγάλο ἀπὸ τὸ ἄλλο. Αὐτὴ ἡ διαφορά ὑπάρχει κυρίως ἐπειδὴ ὁ Μπαρτζιώτα συμπεριλαμβάνει τίς περιοχές ποὺ λείπουν στὸν ἄλλο πίνακα. Μία ἄλλη σπουδαιότερη διαφορά εἶναι ὅτι ὁ Μπαρτζιώτα ἰσχυρίζεται πὼς τὰ μέλη τῆς ΕΠΟΝ δὲν συμπεριλαμβάνονται στὸ σύνολο, ἐνῶ τὸ ἄλλο βιβλίον γράφει τὸ ἀντίθετο.

Πὼς εἶναι δυνατόν νὰ ἐκτιμήσουμε τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς ; Ἦταν λ.χ. ἢ δὲν ἦταν τὰ μέλη τῆς ΕΠΟΝ μέσα στὸ σύνολο τῶν 1.520.000 ; Γιατί ὑπάρχει διαφορά 50.000 γιὰ τὴν Πελοπόννησο ;

Γιὰ νὰ ἐπιχειρήσουμε ἔστω καὶ μία πρόχειρη ἐκτίμηση, εἶναι ἀνάγκη νὰ μελετηθεῖ πρῶτα ἡ ὀργάνωση καὶ μετὰ ἡ ἐξέλιξη τοῦ ΕΑΜ.

Ἡ ὀργάνωση τοῦ ΕΑΜ

Τὸ ΕΑΜ ἦταν συνασπισμὸς κομμάτων καὶ ὀργανώσεων. Τὰ κόμματα καὶ οἱ ὀργανώσεις ἦταν ἰσότιμα, δηλαδή κάθε κόμμα καὶ κάθε ὀργάνωση εἶχε ἀπὸ ἓνα ἀντιπρόσωπο στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ΕΑΜ ποὺ ἦταν ἡ ἀνωτάτη ἀρχή.

Δὲν θὰ ἦταν δύσκολο, θεωρητικά, μὲ βάση αὐτὴ τὴν ὀργάνωση νὰ ὀρίσουμε τὴν ἔννοια τῆς ἔκφρασης «μέλος» τοῦ ΕΑΜ : Μέλος ἦταν ὅποιος
α. ἦταν μέλος ἐνὸς κόμματος ἀπ' αὐτὰ ποὺ συνεργάσθηκαν στὸ ΕΑΜ, ἢ
β. ἦταν μέλος μιᾶς ἑαμικῆς ὀργάνωσης, ἢ
γ. ἦταν καὶ τὰ δύο.

Στὴν πραγματικότητα ὅμως τὸ θέμα δὲν ἦταν τόσο ἀπλό, γιατί στὸ ΕΑΜ ἔγιναν δεκτοὶ ὄχι μόνον ἄτομα ποὺ ἀνῆκαν σὲ ὀργανώσεις ἢ κόμματα, ἀλλὰ καὶ ἄτομα ὡς ἄτομα,¹⁹ καὶ φαίνεται ὅτι στὶς ἐλεύθερες περιοχές, τουλάχιστον, ὁ ὀρισμὸς τοῦ «μέλους» ἦταν πολὺ ἐλαστικὸς²⁰.

Ἡ βασικὴ ὀργανωτικὴ ὁμάδα τοῦ ΕΑΜ ἦταν ἡ συνοικιακὴ ὁμάδα (στὶς πόλεις) καὶ ἡ ὁμάδα τοῦ χωριοῦ. Πάνω ἀπ' αὐτὲς ἦταν οἱ τομεῖς, καὶ ἀκόμα πιὸ πάνω οἱ περιφερειακὲς ἐπιτροπὲς ἢ ἐπιτροπὲς πόλης. Ἡ ὀργάνωση, δηλαδή, ἦταν πυραμιδοειδῆς²¹.

Σημαντικὸ ἐπίσης εἶναι ὅτι ἡ ἐαμικὴ ὀργάνωση ἦταν χωριστὴ ἀπὸ τὴν ὀργάνωση τῶν κομμάτων ποὺ πῆραν μέρος. Οἱ κομματικὲς ὀργανώσεις ἦταν παράλληλες μὲ τὴν ὀργάνωση τοῦ ΕΑΜ καὶ ἀνεξάρτητες ἀπ' αὐτὴ²².

Θεωρητικὰ τὰ κόμματα ἦταν ἰσότιμα μέσα στὸ ΕΑΜ,²³ ἀλλὰ στὴν πράξη τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα εἶχε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τὸ τέλος μιὰ κυρίαρχη ἐπιρροή.²⁴

Τὰ ἄλλα, τὰ πιὸ μικρὰ κόμματα, δὲν εἶχαν ἀνθρώπους ἄρκετοὺς γιὰ νὰ σχηματίσουν, σὲ κάθε ἐπίπεδο, δική τους ὀργάνωση. Στὶς ὀργανώσεις βάσης — στὰ χωριά καὶ στὶς συνοικίες τῶν πόλεων — συνήθως ὑπῆρχαν

19. Λευτέρης Ἀποστόλου, συζήτηση 28/2/81.

20. Βλ. παραπάνω.

21. Μπαρτζιώτας, ὁ.π., σ. 161 καὶ Σταυριανός, ὁ.π., *passim*.

22. Μανώλης Γλέζος (24/2/81): *Κανένα κόμμα μοναχὸ τοῦ δὲν ἐνεργοῦσε ποτὲ στὴν κατοχὴ χωριστά, γιὰ τίποτα. Δηλαδή, ἡ κομματικὴ ὀργάνωση σὲ μιὰ συνοικία δὲν ἐνεργοῦσε ποτὲ σὰν ΚΚΕ γιὰ τίποτα ἀπολύτως. Μόνον σὰν ΕΑΜ. Τὰ κόμματα εἶχαν ἐσωτερικὲς λειτουργίες, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἐνεργοῦσαν ἐθνικοαπελευθερωτικὰ κόμματα χωριστά.* Λευτέρης Ἀποστόλου (22/2/81): *Λειτουργοῦσαν σύγχρονα σὰν κόμματα μὲ τὶς ἡγεσίες τους — τὸ ΚΚΕ μὲ τὴν ἡγεσία του, τὸ Πολιτικὸ τοῦ Γραφείου, τὴν Κεντρικὴ του Ἐπιτροπὴ καὶ λοιπά, τὸ Σοσιαλιστικὸ Κόμμα μὲ τὴν ἡγεσία του, ἡ ΕΛΑ— λειτουργοῦσαν σὰν κόμματα, μὰ φυσικὰ ἡ δράση τους ἦταν μέσα στὰ πλαίσια τῆς γενικότερης συμφωνίας ποὺ εἶχαν πάρει γιὰ τὴν ἰδρυση τοῦ ΕΑΜ.*

23. *Εἰς τὸ ΕΑΜ γίνεται ἰσοτίμως δεκτὸν καὶ πᾶν ἄλλο κόμμα ἢ ὀργάνωσις ποὺ ἐδέχεται τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος ἰδρυτικοῦ ὡς καὶ νὰ ἐργασθῆ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τοῦ ΕΑΜ.* (Ἰδρυτικὸν τοῦ ΕΑΜ: Ἱστορικὸν Ἀρχεῖον Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως, τ. I, σ. 41).

24. Οἱ σχέσεις μεταξὺ τοῦ ΕΑΜ καὶ τοῦ ΚΚΕ ἦταν πολύπλοκες. Τυπικὰ εἶχε δίκιο ὁ Γιῶργης Σιάντος ὅταν εἶπε, τὸ Νοέμβριο 1944, σὲ ἕναν Ἀγγλο δημοσιογράφου ὅτι τὸ ΚΚΕ δὲν ἔλεγχε τὸ ΕΑΜ. Ἐρωτήση: *Τὸ ΚΚΕ ἐλέγχει στὴν πραγματικότητα τὸ ΕΑΜ;* Ἀπάντησις: *Ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι τὸ ΚΚΕ ἐλέγχει τὸ ΕΑΜ ἀποτελεῖ μιὰ ἀπὸ τὶς συνηθισμένους συκοφαντίας τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων του, ποὺ προσπαθοῦν νὰ προκαλέσιν διχασμὸ καὶ δυσπιστία. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι τὸ ΚΚΕ ἀποτελεῖ τὸ μεγαλύτερο κόμμα τοῦ ΕΑΜ, ὅπως εἶναι καὶ ἡ κύρια πολιτικὴ δύναμη τῆς χώρας, ἀλλὰ κανένα ἔλεγχου δὲν ἀσκεῖ.*

μόνον ή έαμική και ή κομμουνιστική όργάνωση. Ένώ οί γραμματείς τών δύο όργανώσεων πάντα ήταν διάφορα πρόσωπα, συνέβαινε άρκετές φορές τά μέλη τής κομματικής όργάνωσης του ΚΚΕ και τά μέλη τής έαμικής όργάνωσης νά είναι οί ίδιοι άνθρωποι. Συνεδρίαζαν δύο φορές, — μία σαν ΚΚΕ και μία σαν ΕΑΜ. Αυτό γινόταν όπου δέν ύπήρχαν άρκετά στελέχη²⁵.

Ή εξέλιξη του ΕΑΜ 1941-44

Οί συνθήκες στην κατεχόμενη Ελλάδα άλλαξαν ριζικά κατά τή διάρκεια του πολέμου. Έπομένως τó ΕΑΜ, δέν λειτουργούσε με τόν ίδιο τρόπο σε όλη τήν περίοδο.

Όταν ιδρύθηκε τó ΕΑΜ τó Σεπτέμβρη 1941, ó κύριος στόχος ήταν νά όργανώνει τήν άοπλη αντίσταση μέσα στις πόλεις και νά αντιμετώπιζει τήν φοβερή πείνα του χειμώνα του 1941. Δούλευε σαν μυστική, παράνομη όργάνωση.

Έχουν σωθει μερικά έγγραφα από τó 1942 πού δείχνουν ότι οί έαμικές όργανώσεις καταμετρούσαν με ακρίβεια τόν αριθμό τών μελών τους :

Ό Πέτρος Άνταίος δημοσίευσε όργανωτικά διαγράμματα τής Κομμουνιστικής Νεολαίας και του ΕΑΜ Νέων (όπως όνομάστηκε ή ΕΠΟΝ στην αρχή)²⁶. Είναι φανερό ότι έγινε προσπάθεια νά έλεγχθει με μεγάλη ακρίβεια ή βαθμιαία αύξηση τών μελών. Οί άναγκαίες πληροφορίες για τέτοια στατιστική δουλειά ήταν διαθέσιμες : Κάθε έβδομάδα οί γραμματείς τών έαμικών όργανώσεων ήταν ύποχρεωμένοι νά στείλουν στους άνωτέρους τους ένα «Δελτίο Δράσης», στο όποιο έδιναν άναφορά για τή δράση τής ομάδας, συμπεριλαμβανομένου του αριθμού τών όργανωμένων μελών²⁷.

Τó 1943 συνέβη μία εξέλιξη πού έκανε πιό δύσκολη τήν καταμέτρηση

Στό πρόγραμμα του ΕΑΜ, πρόγραμμα πού ή όρθότητα και ή λαϊκότητά του είναι δοκιμασμένες στην πράξη με αίματηρούς αγώνες, όλα τά κόμματα πού τó αποτελούν είναι απόλυτως σύμφωνα και συνεργάζονται άδελφικά. Όλα τά κόμματα πού μετέχουν στο ΕΑΜ είναι ισότιμα και αντιπροσωπεύονται στην Κεντρική του Έπιτροπή με ίσο αριθμό αντιπροσώπων. Τó ΕΑΜ είναι ένας πανεθνικός μαχητικός συνασπισμός κομμάτων και όργανώσεων. (ΚΚΕ, Έπίσημα Κείμενα, τ. V, σ. 273). Ό Σιάντος παρέλειψε νά άναφέρει ότι ή διαφορά σε μέλη μεταξύ του ΚΚΕ και τών άλλων κομμάτων ήταν τεράστια. Παραδείγματος χάρη, κατά τó βιβλίό του Άρσενίου (βλ. παραπάνω), ó αριθμός τών όργανωμένων κομμουνιστών στη Θεσσαλία τó καλοκαίρι 1944 ήταν 68.193, ενώ τά μέλη τής ΕΛΔ ήταν περίπου 300.

25. Λευτέρης Άποστόλου και Μανώλης Γλέζος, συζητήσεις Φεβρ. 1981. Τó ΚΚΕ και τó ΕΑΜ μόνον στις όργανώσεις βάσης είχαν τέτοια δικέφαλη αλλά ένιαία όργάνωση. Δέν ύπάρχουν στοιχεία πού νά δείχνουν τήν επέκταση του φαινομένου αυτού.

26. Πέτρος Άνταίος, *Συμβολή στην Έστορία τής ΕΠΟΝ*, τ. Α₁, Άθήνα 1977, σ. 258-277.

27. Μανώλης Γλέζος, συζήτηση Φεβρ. 1981.

τῶν μελῶν τοῦ ΕΑΜ : Ὁ ΕΛΑΣ, ὁ ἀνταρτικὸς στρατός, μεγάλωνε, καὶ ἔτσι στάθηκε δυνατὸν νὰ δημιουργηθεῖ ἓνα «εἰσικὸ» κράτος στὰ βουνά. Ἡ Ἑλλάδα χωρίστηκε, κυριολεκτικὰ, σὲ δύο χῶρες. Νὰ πῶς περιέγραψε τὴν κατάσταση ἓνας Ἄγγλος ἀξιωματικὸς, σὲ ἐκθεσὴ του, τὸ καλοκαίρι τοῦ 1943 :

Ἡ Ἑλλάδα σήμερον ἀποτελεῖ δύο διαφορετικὰς χῶρας, τὴν κατεχόμενὴν καὶ τὴ μὴ κατεχόμενὴν. Στὴν κατεχόμενὴν Ἑλλάδα οἱ συνθήκες ζωῆς ἀλλάζουν ἀνάλογα μὲ τὸ ποῖα ἀπὸ τὶς δυνάμεις — Γερμανία, Ἰταλία ἢ Βουλγαρία— ἔχει τὴν κατοχὴν. Ἡ μὴ κατεχόμενὴ Ἑλλάδα σήμερον εἶναι ἀπαλλαγμένη ἀπὸ τὴν παρέμβαση τοῦ Ἄξονος ὅσο εἶναι καὶ ἡ Ἀγγλία. Παρ' ὅλο πὸν τὰ σύνορα μεταξὺ τῶν δύο περιοχῶν κυμαίνονται ἀναλόγως μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, ἡ κεντρικὴ βορεινὴ σπονδυλικὴ στήλη τοῦ Πίνδου ἀποτελεῖ ἓνα σύνολο πὸν εἶναι ἀπίθανο ὅτι θὰ μπορέσουν οἱ σημερινὲς δυνάμεις τοῦ Ἄξονος στὴν Ἑλλάδα νὰ διασπάσουν ἢ νὰ κατέχουν μόνιμα²⁸.

Ἡ συνθηκολόγησις τῆς Ἰταλίας τὸ Σεπτέμβριον τοῦ 1943 ἐπιτάχυνε τὴν ἐξέλιξιν αὐτῆ. Στὸ τέλος τῆς κατοχῆς, μετὰ ἀπὸ μάχες μὲ τοὺς κατακτητὲς ἀλλὰ καὶ μάχες μὲ ἄλλους Ἑλληνας ἀντιστασιακοὺς, ὁ ΕΛΑΣ καὶ τὸ ΕΑΜ ἔλεγχαν τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Ἑλλάδας. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Συμμαχικῆς Στρατιωτικῆς Ἀποστολῆς, συνταγματάρχης Woodhouse, ἔγραψε σὲ ἐκθεσὴ του τὸν Μάιον τοῦ 1944 :

Ἡ στρατιωτικὴ κατάστασις τώρα εἶναι ἀκριβῶς ἀντίθετη μὲ αὐτὴν ποὺ ὑπῆρχε ὅταν φτάσαμε τὸν Ὀκτώβριον 1942. Τότε μίαν χούφταν ἀνταρτῶν ἐμπόδιζε τὴν πλήρην κατοχὴν τῆς χώρας ἀπὸ τὸν ἐχθρόν. Τώρα μίαν χούφταν ἐχθρῶν ἐμποδίζει τὴν πλήρην κατοχὴν τῆς χώρας ἀπὸ τοὺς ἀντάρτες²⁹.

Στὶς ἐλεύθερες περιοχὰς τὸ ΕΑΜ εἶχε δημιουργήσει τοπικὴ διοίκησις — τὴν λεγόμενὴν λαϊκὴν αὐτοδιοίκησις καὶ δικὸν του σύστημα δικαιοσύνης. Δηλαδὴ τὸ ΕΑΜ δὲν ἦταν πλέον μίαν μυστικὴν ἢ παράνομον ὀργάνωσις, ἦταν μᾶλλον τὸ «ἐπίσημον κράτος».

Παρόλο πὸν τὰ στοιχεῖα ποὺ ἔδωσα παραπάνω εἶναι λίγα καὶ σκόρπια, ὑποβάλλουν τὴν ἰδέαν πῶς κανεῖς — οὔτε ἡ ἴδια ἢ εἰσικὴ ἡγεσία— δὲν ἤξερε ἀκριβῶς πόσα μέλη εἶχε τὸ ΕΑΜ. Οἱ ἀνεξήγητες διαφορὰς, τὰ τόσο στρογγυλὰ νούμερα, ἢ ἔλλειψη κάθε ὀρισμοῦ — ὅλα ἐνισχύουν τὴν ὑποψία αὐτῆ. Τὴν ἐνισχύει ἐπίσης ἓνα ἀνέκδοτον περιστατικόν, ποὺ ἀφηγήθηκε ὁ Κώστας Δεσποτόπουλος σὲ συνέντευξιν μὲ τὸν συγγραφέα :

28. Lt.-Col. J. M. Stevens, "On Present Conditions in Central Greece", στὸ : *British Reports on Greece 1943-44* by J.M. Stevens, C.M. Woodhouse & D.J. Wallac, ἐκδ. Lars Baerentzen, Copenhagen 1982, σ. 2.

29. Col. C. M. Woodhouse, "Situation in Greece, Jan. to May 1944," στὸ : *British Reports...*, σ. 77.

Στό 1944 έχουμε ταξικόν χώρισμα. Βεβαίως τὸ ΕΑΜ παραμένει πλειοψηφία — ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ ἡ ἀντίδρασις ἔχει συνειδητοποιηθεῖ. Καὶ ἐνθαρρύνεται ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας. Ἔτσι δημιουργεῖται τὸ σχίσμα μέσα στὸν Ἑλληνικὸ λαό.

Ὅταν βρέθηκα σ' αὐτὴ τὴν ἀτμόσφαιρα στὴν Ἀθήνα, ἡ ὁποία ἦταν διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα ποὺ εἶχα ζήσει στὰ βουνά, ἐπῆγα καὶ ζήτησα ἀκρόαση ἀπὸ τὸν ὀργανωτικὸ γραμματέα τοῦ ΚΚΕ, τὸν Γιάννη Ἰωαννίδη, καὶ τοῦ εἶπα: «Ἐσεῖς εἶστε ὀργανωτικὸς γραμματέας. Θὰ εἶστε σὲ θέση νὰ ἔχετε τίς καλύτερες πληροφορίες. Πέστε μου, πόσα εἶναι τὰ μέλη τὰ ὁποῖα ἔχουμε μαζί μας αὐτὴ τὴ στιγμή; Διότι ἐγώ, ἐδῶ ποὺ ἦλθα στὴν Ἀθήνα, δὲ βλέπω τὸ πνεῦμα ποὺ ἐπικρατοῦσε ἐπάνω στὰ βουνά. Βλέπω μία διαφορὰ». — «Ὅχι», μοῦ λέγει, «πλανιέσαι». Καὶ μοῦ βγάζει κάτι χαρτιά, ἀναφορὲς φαίνεται, ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς ὅλης τῆς Ἑλλάδας. Καὶ βγάζει τὰ χαρτιά του καὶ μοῦ λέγει: «Κώστα, τὰ χαρτιά λένε ὅτι ἔχουμε ὀπαδὸς ἐνάμιση περίπου ἑκατομμύριο. Πέες», μοῦ λέγει, «ὅτι εἶναι ὑπερβολή. Μὰ πόσο νὰ βάλω τὴν ὑπερβολή; Νὰ τὴν βάλω — πόσο θέλεις; Πενήντα τοῖς ἑκατό; Ἄμα τὴν βάλω πενήντα τοῖς ἑκατό, εἶναι 750 μὲ 800.000. Αὐτοὶ εἶναι σταθερὰ καὶ ὀργανωμένα δικοὶ μας»³⁰.

Βρετανικὲς ἐκτιμήσεις τῆς δυνάμεως τοῦ ΕΑΜ

Οἱ πληροφορίες ποὺ ἔστειλαν στό Κάιρο οἱ Βρεταννοὶ ἀξιωματικοὶ ποὺ ἦταν σύνδεσμοι μέσα στὴν κατεχόμενη Ἑλλάδα τὴν ἀνοιξη τοῦ 1943 ἦταν ἀντιφατικὲς καὶ ἀσαφεῖς³¹. Γι' αὐτό, ὁ Ἕλληνας ἀντισυνταγματάρχης J.M. Stevens (ποὺ διεύθυνε στό Κάιρο τὸ τμήμα τῆς μυστικῆς ὀργάνωσης SOE ποὺ ἀσχολήθηκε μὲ τὴν Ἑλλάδα) ἀποφάσισε νὰ πάει ὁ ἴδιος στὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖ ἔμεινε τρεῖς μῆνες τὸ καλοκαίρι τοῦ 1943.

Στὴν ἐκθεσὴ του περιέγραψε τὸ ΕΑΜ ὡς ἑξῆς³²:

ΕΑΜ-ΕΛΑΣ. Τὸ ΕΑΜ εἶναι ἡ πιὸ μεγάλη καὶ ἡ πιὸ δυνατὴ ὀργάνωση στὴν Ἑλλάδα σήμερα. Κυριαρχεῖ σχεδὸν ἐντελῶς στὴν ἐλεύθερη Ἑλλάδα. Ξεκινώντας σὰν λαϊκὸ μέτωπο κάτω ἀπὸ τὴν κηδεμονία τοῦ μικροῦ ἀλλὰ καλὰ ὀργανωμένου Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, ἔχει ἐξελιχθεῖ σὲ ἐθνικὸ κίνημα ποὺ καλύπτει ὅλες τίς μορφὲς τοῦ ἀγῶνος ἐναντίον τοῦ Ἀξονος. Ὁ Stevens δίνει μιὰ κάπως λεπτομερῆ περιγραφή τῆς ὀργάνωσης τοῦ ΕΑΜ καὶ τελειώνει :

30. Ὁ Κώστας Δεσποτόπουλος, σὲ συζήτηση τῆς 26/2/81. Ἡ συζήτησή του μὲ τὸν Ἰωαννίδη ἔγινε τὸ Νοέμβριο τοῦ 1944.

31. Ὅπως ἔγραψε ὁ C. M. Woodhouse στὴ μελέτη του "Summer 1943 : The Critical Months", στό : *British Policy towards the Resistance in Greece and Yugoslavia*, ἐκδ. Auty and Clogg, Λονδίνο 1973, σ. 135.

32. J. M. Stevens, "On Present Conditions in Central Greece", *British Reports...*, σ. 11.

Εἶναι δύσκολο νὰ ἐκτιμήσει κανεὶς τὸ λαοφιλὲς τοῦ ΕΑΜ. Οἱ ἑαμικοὶ ἀρχηγοὶ ἐπιμένουν ὅτι πρέπει ὅλοι οἱ ἄνθρωποι σὲ ἓνα χωριὸ νὰ εἶναι μέλη, ἀλλὰ δὲν φαίνεται πὼς ὑπάρχει μία λίστα τῶν μελῶν, καὶ ὅποιος θέλει μπορεῖ νὰ παραιτηθεῖ ἀπὸ τὸ ΕΑΜ, ἀλλὰ ὄχι ἀπὸ τὸν ΕΛΑΣ.

Θὰ ἔλεγα ὅτι 15 - 20% τοῦ ΕΑΜ εἶναι κομμουνιστές, καὶ ὅτι ὄχι παραπάνω ἀπὸ 50 τοῖς ἑκατὸν εἶναι πρόθυμα μέλη. Οἱ ὑπόλοιποι παραμένουν στὸ κίνημα λόγω τρομοκρατίας ἢ ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἄλλη ὁργάνωση.³³

Ἡ ἐκτίμηση καὶ τὰ σχόλια τοῦ Stevens παρέμειναν τυπικὰ γιὰ τὴν βρετανικὴ ἄποψη : Ἄναγνώριζαν οἱ Ἄγγλοι ἀπὸ μία μεριά ὅτι τὸ ΕΑΜ ἦταν μία μεγάλη καὶ πράγματι δυνατὴ ὁργάνωση, ἀλλὰ τόνιζαν μὲ ἔμφαση ὅτι ἡ ὑποστήριξή του ἀπὸ τὸν πληθυσμὸ δὲν ἦταν ὀλόψυχη καί, ὡς ἓνα βαθμὸ, ἦταν ἀποτέλεσμα πίεσης. Ὅμως ὁ Stevens παρατηροῦσε, περιγράφοντας τὴν ἑαμικὴ προπαγάνδα :

Δυστυχῶς πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε ὅτι ἡ προπαγάνδα αὐτὴ ἔχει πετύχει ἀνάμεσα στοὺς εὐπιστους χωρικούς. Πίσω ἀπὸ τὸ πρόγραμμα τοῦ ΕΑΜ στέκεται μεγάλη μάζα τῆς κοινῆς γνώμης. Ὁ κόσμος δίνει τὴν ὑποστήριξή του λόγω τῆς ἀποτελεσματικῆς προπαγάνδας, καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἄλλη λύση³⁴.

Ἄσχετα μὲ τὸ ἂν πιστεύει κανεὶς ὅτι ὁ Stevens ἐρμήνευσε σωστὰ τὸ φαινόμενο, παραμένει τὸ γεγονὸς ὅτι σύμφωνα μὲ τὴν ἐκτίμησή του τὸ ΕΑΜ εἶχε μαζί του μία «μεγάλη μάζα τῆς κοινῆς γνώμης».

Τὸ φθινόπωρο τοῦ 1943, ὅταν ξέσπασε ἀνοιχτὸς ἐμφύλιος πόλεμος μεταξὺ ΕΛΑΣ καὶ ΕΔΕΣ, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Βρετανικῆς ἀποστολῆς, συνταγματάρχης C.M. Woodhouse, ἔγραψε σὲ μιὰ ἐκθεσή του, μὲ ἡμερομηνία 19 Ὀκτωβρίου, ὅτι ἦταν φανερὸ πᾶς πὼς τὸ ΚΚΕ εἶχε τὴν κυριαρχοῦσα πλειοψηφία στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ΕΑΜ, ἐνῶ ἡ πολὺ μεγάλη πλειοψηφία τῶν μελῶν τοῦ ΕΛΑΣ δὲν ἀνήκουν στὸ ΚΚΕ οὔτε τὸ συμπαθοῦν.

Συνέχιζε ὁ Woodhouse :

Ἐπίσης πιστεύω (ἀλλὰ δὲν εἶμαι σὲ θέση νὰ τὸ ἀποδείξω) ὅτι τὸ σύνολο τῶν μελῶν τοῦ ΕΑΜ/ΕΛΑΣ εἶναι λιγότερο ἀπὸ τὸ ἓνα τέταρτο τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδας. Ὑπάρχουν ὅμως πολλοὶ ποὺ δὲν εἶναι σταθερὰ μέλη καμμιαῖς ὁργάνωσης καὶ πηγαίνουν ὅπου φουσαεὶ ὁ ἀέρας.³⁵

Τὸ 1938 ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδας ὑπολογιζόταν σὲ 7.108.114. Ἐνα τέταρτο, τὸ 1943, θὰ ἦταν περισσότερο ἀπὸ 1,5 ἑκατομμῦριο ἄνθρωποι.

33. Ὁ.π., σ. 14.

34. Ὁ.π., σ. 15.

35. C. M. Woodhouse, «Recent Crisis in Free Greece», *British Reports*, σ. 50.

Φυσικά, ο Woodhouse δέν προσπάθησε νά δώσει ένα συγκεκριμένο νούμερο, παρά μάλλον μιὰ γενική ἐκτίμηση. Αὐτὸ ποὺ ἔχει σημασία εἶναι πὼς οἱ ἐκτιμήσεις τοῦ Stevens καὶ τοῦ Woodhouse συμφωνοῦν σὲ γενικὲς γραμμὲς καὶ δέν εἶναι ἀσυμβίβαστες μὲ τὶς ἀξιώσεις τοῦ ἴδιου τοῦ EAM.

Τὴν ἀνοιξη καὶ τὸ καλοκαίρι τοῦ 1944 οἱ Ἕλληνες προετοίμασαν τὴν στρατιωτικὴ τους ἐπέμβαση στὴν Ἑλλάδα. Ἐφόσον τὸ EAM θεωρήθηκε σὰν τὸ κύριο ἐμπόδιο γιὰ τὴν πολιτικὴ ἐξέλιξη ποὺ προτιμοῦσαν οἱ Ἕλληνες, μιὰ ἀντικειμενικὴ ἐκτίμηση τῆς ἐαμικῆς δύναμης ἦταν ἀπαραίτητη.

Εἶναι παράξενο ὅτι ὁ ταξίαρχος Barker-Benfield, τότε ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγλων ἀξιωματικῶν στὴν Ἑλλάδα, ἔγραψε τὸ Μάιο 1944 :

Σήμερα οἱ ὁπαδοὶ τοῦ EAM ὑπολογίζονται ὅτι εἶναι περίπου 200.000 σὲ ἓνα πληθυσμὸ 8 ἐκατομμυρίων. Στὴν πλειοψηφία τους καθόλου δέν εἶναι φανατικοὶ ὑποστηρικτὲς τοῦ κινήματος³⁶.

Θὰ πιστεῦε κανεῖς ἴσως ὅτι τὸ νούμερο 200.000 εἶναι λάθος καὶ ἔπρεπε νὰ εἶναι 2.000.000. Ὅμως μιὰ ἄλλη Βρετανικὴ ἐκθεση μὲ ἡμερομηνία 8 Σεπτεμβρίου 1944 ἔχει τὴν ἐξῆς ἐκτίμηση :

Ἡ ἐνοπλὴ δύναμη τοῦ EAM/ΕΛΑΣ πιθανῶς εἶναι ἀνάμεσα στοὺς 30.000 καὶ 70.000 ἄνδρες μὲ καλὴ στρατιωτικὴ ἐξάσκηση. Οἱ συμπαθοῦντες μπορεῖ νὰ εἶναι ἀνάμεσα στοὺς 300.000 καὶ 400.000, ἰδιαίτερα στὴν περιοχὴ τῆς Ἀθήρας καὶ τοῦ Πειραιᾶ, ὅπου εἶναι καλὰ ὁργανωμένοι μὲ τὸ οὐστῆμα τῶν κομμουνιστικῶν πυρήνων³⁷.

Γιατὶ ἄλλαξε τόσο πολὺ ἡ ἐπίσημη ἐκτίμηση τῶν Ἕλληνων ; Σύμφωνα μὲ μιὰ ἀμερικανικὴ ἐκτίμηση τῆς ἐποχῆς οἱ Ἕλληνες ὑποτίμησαν τὴν δύναμη τοῦ EAM :

Τὸν τελευταῖο καιρὸ λάβαμε ἀναφορὲς ποὺ λένε ὅτι ὁ πληθυσμὸς («μισεῖ») τὸ EAM καὶ στρέφεται ἐναντίον του, καὶ ὅτι ἡ μόνη ἀληθινὴ πηγὴ δύναμης γιὰ τὸ EAM εἶναι ὁ ΕΛΑΣ. Τέτοιες ἀναφορὲς ἔχουμε λάβει συχνὰ στὸ παρελθόν, ἰδιαίτερα ἀπὸ βρετανικὲς πηγές, ἀλλὰ τὰ γεγονότα δέν ἔχουν ἐπιβεβαιώσῃ τὴν ὑπόθεση αὐτή³⁸.

Μερικὰ συμπεράσματα

Εἶναι γεγονὸς ὅτι ὁ κοινὸς ἀγώνας ἐναντίον τῶν κατακτητῶν ἦταν ὁ κοινὸς σύνδεσμος μέσα στὸ EAM. Εἶναι λοιπὸν πιθανὸν ὅτι λιγότεψε ἡ πολιτικὴ ὑποστήριξη τοῦ EAM μὲ τὴν ἀπελευθέρωση καὶ μετὰ ἀπὸ τὶς

36. «Greece's strategic position in the Eastern Mediterranean». By Force 133 MEF, 3 May 44. (Ἀντίγραφο στὰ χέρια τοῦ συγγραφέα).

37. «Maintenance of Order in Greece». HQ Force 133 MEF, 8 Sep. 1944. (Ἀντίγραφο στὰ χέρια τοῦ συγγραφέα).

38. Report dated 4th December 1944 (OSS doc. XL 2451): National Archives, Washington D.C.

ἐμφύλιες συγκρούσεις ποὺ ἔγιναν τὸ 1944. Οἱ πληροφορίες μας εἶναι ἀντιφατικές καὶ δὲν θὰ τις ἐξετάσω ἐδῶ.

Αὐτὸ ποὺ θὰ ἤθελα νὰ ὑπογραμμίσω μὲ τὸ ἄρθρο τοῦτο εἶναι ἡ ἀνικανότητα τῶν πληροφοριῶν μας. Ἦταν πολλοὶ καὶ δραστήριοι οἱ Ἕλληνες ποὺ ὑποστήριζαν τὸ ΕΑΜ — τίποτα περισσότερο δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε πρὸς τὸ παρόν, καὶ οἱ συγκεκριμένοι ἀριθμοὶ ποὺ ἀναφέρονται συχνὰ δὲν ἔχουν κατὰ τὴν γνώμη μου μεγάλη ἀξία. Ὅπωςδὴποτε ἦταν μεγάλος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ποὺ ψήφισαν στίς ἐκλογές τοῦ 1944, ἀλλὰ ἐπειδὴ εἶναι φανερὸ ὅτι τὸ ΕΑΜ εἶχε τὸν πλήρη ἔλεγχο, δὲν μᾶς λένε πολλὰ γιὰ τὸ λαοφιλές τοῦ ΕΑΜ.

Καλύτερο δεῖγμα θὰ ἀποτελοῦσε ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀργανωμένων μελῶν. Ἐδῶ ὅμως οἱ πληροφορίες εἶναι ἀντιφατικές, καὶ δὲν μᾶς ἀφήνουν —οὔτε κατὰ προσέγγιση— νὰ πιστέψουμε τὸν ἀριθμὸ «1,5 ἑκατομμύριο». Ἐπὶ πλέον, δὲν εἶναι σαφές τί ἀκριβῶς συμπεριλαμβάνεται στὴν ἔννοια «ὀργανωμένο μέλος». Ὑπάρχει κάποια ἐλπίδα ὅτι μελέτες τοῦ μέλλοντος θὰ διαφωτίσουν τὰ προβλήματα αὐτά.

Μέχρι τὴν ἡττα τοῦ Δεκεμβρίου, ὁ ἔλεγχος τοῦ ΕΑΜ ἦταν σχεδὸν ἀπόλυτος σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Ἐπιφανειακά, ὁ ἔλεγχος καὶ τὸ λαοφιλές μοιάζουν. Μετὰ τὴν Βάρκιζα, ὁ ἔλεγχος ἀνῆκε στὴν ἄλλη παράταξη.